

הוועדה הציבורית לבחינת המתווה לשידור הציבורי העתידי בישראל

סיכום דיון- ישיבה מס' 19 - 13.02.2014

נוכחים :

רם לנדס- יו"ר

דנה נויפלד

יאיר אלוני

יהונתן רזניק

קרני זיו

דפנה גלוק

צביקה גולדברג

יוני רגב

שמוליק שם טוב

משה שלונסקי

מירי נבון

עופר מרגלית, אגף התקציבים, משרד האוצר

אסי קליין, לשכה משפטית, משרד האוצר

חסרים : ג'אל ספדי

מוזמנים :

ועד המהנדסים, טח"י

ועד הטכנאים והנדסאים טח"י

ועד העיתונאים, טח"י

ועד עיתונאי תפעול, טח"י

נציגי "קול ישראל"

מהלך הישיבה:

חלק א: יעקוב ברנקין –יו"ר ועד המהנדסים, טח"י

בפתיחת הדיון, מר לנדס הסביר למר ברנקין על כך כי כתב מינוי של הוועדה תוקן ובכתב מינוי המתוקן התבקשו חברי הוועדה, בין היתר, לבחון את אפשרות שילוב טלוויזיה חינוכית במסגרת המשדר הציבורי. מר לנדס הוסיף והבהיר כי חברי הוועדה טרם קיבלו החלטות בנושא של

טלוויזיה חינוכית וברצונם לשמוע את דעתם ואת המלצתם של וועדי העובדים של הטלוויזיה החינוכית.

מר ברנקין הציג את עצמו בפני חברי הוועדה. מר ברנקין הינו יו"ר וועד המהנדסים ומייצג 15 מהנדסים העובדים בטלוויזיה חינוכית. הוא אף הסביר כי בטלוויזיה חינוכית ישנם שני וועדים נפרדים למהנדסים ולטכנאים יחד עם הנדסאים, ועד הטכנאים והנדסאים כולל בתוכו, למיטב ידיעתו של מר ברנקין, 30 איש. מהנדסים בטלוויזיה חינוכית נותנים פתרונות טכניים לאספקה, לאולפנים, לעריכה ושידור. מר ברנקין סיפר לחברי הוועדה כי בטלוויזיה החינוכית היו פעם 500 עובדים, היום יש רק 200. יש פרישה טבעית של העובדים אך אין לצידה כניסה של עובדים החדשים. מרבית העובדים עובדים בטלוויזיה החינוכית במשך מעל ל-20 שנה. מר לנדס שאל מהו מבנה השכר של העובדים. מר ברנקין השיב כי 50% מהשכר הינו שכר בסיס ועוד 50% נובע משעות נוספות וכוננויות.

אפשרות שילוב טלוויזיה חינוכית במסגרת המשדר הציבורי

לדעתו של מר ברנקין מדובר בשני גופים שונים לחלוטין, המטרות של גופים אלו גם הן שונות. עם זאת, מר ברנקין הוסיף כי גם אם יוחלט לאחד בין שני הגופים, לדעתו יש מקום לכולם בתחום זה. איתוד כזה יכול להיות בעייתי מבחינה גיאוגרפית, היות והטלוויזיה החינוכית ממוקמת בתל אביב ורשות השידור בירושלים, עם זאת ניתן לפתור את הבעיה באמצעות חיבור בין השניים עם כבל. על מנת שהפתרון יהיה ישים מר ברנקין המליץ שהציוד הטכני יהיה אחיד בשני הגופים.

בהקשר הזה מר אלוני שאל מה מצב הציוד בטלוויזיה החינוכית. מר ברנקין השיב כי הציוד אשר ברשותה של הטלוויזיה החינוכית נרכש באמצעות מכרז לפני 20 שנה. עם זאת, מר ברנקין ציין כי הינו עובד במעבדה בה מתחזקים את כל הציוד ולכן הוא יכול להעיד כי הציוד שבאחריות המעבדה עובד ותקין. הבעיה היחידה, לדעתו של מר ברנקין, כי ב-20 שנים האחרונות העולם התקדם ואילו הציוד בטלוויזיה חינוכית לא. מה שתיקנו עד עכשיו יהיה צורך להחליף. הכל SD.

המלצתו המרכזית של מר ברנקין היא במידה ויוחלט על איחוד לרכוש לכל הגוף ציוד אחיד וזהה. לדעתו של מר ברנקין יהיה בכך מספר יתרונות: ניתן להשיג הנחה ברכישה, תחזוקה יותר זולה ונוחה. כמו כן יש להקים בגוף כזה מעבדה לעדשות. טלוויזיה חינוכית הינה בין היחידות, אם לא היחידה, אשר עובדת עם מצלמות איקיגאמי. לדבריו של מר ברנקין זה ציוד שהוכיח את עצמו, אבל אף אחד לא מטפל בו בשוק הפרטי. באופן כללי, בטלוויזיה החינוכית משתדלים שלא להוציא תיקונים למעבדות חיצוניות וזאת בגלל הנחיות של משרד האוצר המחייבות להמתין במשך שנה אחת בין פנייה אחת לשנייה לאותה.

חלק ב': מונדר אבו קנדיל, יו"ר ועד העיתונאים, טח"י

חברי הוועדה הציגו את עצמם בפני מר אבו קנדיל והסבירו מהן הסוגיות הניצבות בפני הוועדה.

מר אבו קנדיל בן 38 וכבר 11 שנים בטח"י. כמו כן, מר אבו קנדיל למד תואר ראשון בתקשורת, התחיל כתחקירן בטלוויזיה, אחרי שנתיים הפך לבמאי מצלמות, כיום משמש כבמאי ראשי בכמה תוכניות של הטלוויזיה החינוכית, בהן "ערב חדש", תוכנית לנוער. לדבריו בטלוויזיה חינוכית מזה הרבה שנים לא העסיקו כוח עבודה חדש. העובדים האחרונים שגויסו על ידי הטלוויזיה החינוכית אלה אותם העובדים שהועסקו בעקבות החלטה ביהמ"ש. מר אבו קנדיל אחד מהם והוא מייצג עוד 80 עובדים. לדבריו, עד היום הם לא מתקדמים לא בדרגה (לא ניתן להתקדם מעבר לדרגה של +40) ולא בכלל. ישנם עובדים שכבר 15 שנה באותה דרגה. הדבר גורם לחוסר מוטיבציה. היום יש בטלוויזיה החינוכית לא מעט הפקות פנים ובנוסף יש עוד שלוש הפקות שבדרך. עם זאת בגלל שאין מספיק כוח אדם, מתוך 500 עובדים נותרו בסביבות 200, נאלצים להחזיר פנסיונרים, וזאת היות ואי אפשר להפעיל שלושה אולפנים בכוח אדם אשר ברשות הטלוויזיה החינוכית.

לדבריו, כל מה שהעובדים רוצים הוא להמשיך לעבוד וליצור היות והם מאמינים במה שהם עושים והם ישמחו להמשיך לעשות זאת.

מר לנדס שאל אילו תנאים יש לעובדי הטלוויזיה החינוכית לעומת עובדי רשות השידור. מר אבו קנדיל השיב כי לעומתם עובדי רשות השידור יכולים להתקדם בדרגה, הם יכולים לעבוד לילה כאשר יש צורך בכך, כמו כן בטלוויזיה חינוכית נדרש אישור מיוחד כמעט לכל דבר, יש גם לבקש אישורים למוניות עבור המרואיינים. לדבריו גם מאוד קשה לקבל אישור לשעות הנוספות והעובדים נאלצים להסתדר עם ציוד גרוע. באופן כללי, מאוד קשה לקבל כל דבר שמבקשים מהנהלה בין אם זה רכב לעובד לבין אם זה תקציב לאולפן (תקציב לא גבוה).

שילוב טלוויזיה חינוכית במסגרת המשדר הציבורי

מר לנדס שאל מה דעתו על האפשרות לשלב טלוויזיה חינוכית במסגרת המשדר הציבורי. מר אבו קנדיל השיב כי לדעתו הכיוון והמטרות של שני גופים אלו הם שונים לחלוטין, טלוויזיה חינוכית עוסקת בילדים ונוער. מר אבו קנדיל ציין כי הוא למד הודות ל"ערוץ 1" רבות ואינו רואה, על סמך המידע אשר ברשותו, כיצד ביכולתה של הטלוויזיה החינוכית להשתלב בו. מר לנדס ביקש לחדד האם הכוונה היא ל"ערוץ 1" של היום. מר אבו קנדיל הבהיר כי הינו מתייחס ל"ערוץ 1" של היום ואינו מתנגד לאיחוד ברמה עקרונית.

לסיכום, לדבריו של מר אבו קנדיל עובדים של הטלוויזיה החינוכית רוצים להמשיך לעבוד ולשנות את התדמית שלה כלפי חוץ, מקווים לקבל עזרה היום וכוחותיהם אוזלים.

חלק ג: יואל לוי, יו"ר ועד הטכנאים והנדסאים טח"י

בתחילת הדיון מר לוי ביקש להדגיש כי הוא הגיע לשיבת הוועדה במטרה לשמוע. מר לוי ציין כי הוא עובד בטלוויזיה חינוכית מעל 20 שנה, הינו יו"ר ועד הטכנאים והנדסאים ומייצג כ-30 עובדים. הנדסאים וטכנאים מפקים תוכניות, כלומר יוצאים לצילומי חוץ יוצאים לניידות, למעשה מדובר באנשי ההפקה, כמו למשל איש הסאונד, עורך וידאו.

מר לנדס ביקש לדעת האם קיימת הבחנה בין ועד המהנדסים וועד הטכנאים והנדסאים, מהי הסיבה לפיצול הוועדים. מר לוי השיב כי מדובר בפיצול היסטורי ותו לאו.

שילוב טלוויזיה חינוכית במסגרת המשדר הציבורי

מר לנדס ציין כי חברי הוועדה מנסים ליצר שידור ציבורי יעיל שיחזיק מעמד לדורות ולכן הם בוחנים את כל האפשרויות שיעזרו להשיג מטרה זאת, לרבות ייעול הטלוויזיה החינוכית או שילובה במסגרת המשדר הציבורי שיקום במקום רשות השידור. בנושא זה חברי הוועדה מבקשים לשמוע את התייחסותם של עובדים.

מר לוי בחר שלא להתייחס לאפשרויות שהוצגו בפניו וזאת כיוון שבשלב זה לא ניתן להבין כיצד האפשרויות תשפיענה על העובדים של הטלוויזיה החינוכית. עם זאת הוא ציין כי אם האפשרות שתבחר תרים ותקדם את העובדים זאת אפשרות הטובה בעיניו.

חלק ד: לילי נורי וראובן ניסים, חברי ועד עיתונאי תפעול, טח"י

לדבריו של מר ניסים, ב-15 שנים האחרונות ישנם 4 וועדים בטלוויזיה החינוכית. ועד עיתונאי תפעול מייצג 80 עובדים. גב' נורי הוסיפה כי מרבית העובדים עובדים בטלוויזיה החינוכית במשך יותר מ-20 שנה, והגיל הממוצע של עובדי החינוכית הינו 40.

מר לנדס הסביר כי היות והחלטות של הוועדה עלולות להשפיע על עובדים של החינוכית חברי הוועדה רוצים לשמוע מה דעתם וללמוד מהמלצותיהם. מר רגב אף הדגיש כי הוועדה בשלב הלימודי וטרם גובשו ההמלצות הסופיות.

נציגי הוועד שיתפו את חברי הוועדה כי העובדים מודאגים בגלל פרסומים בעתון והם דואגים לעתידם של העובדים. גב' נורי הוסיפה כי כל מה שעובדים רוצים הוא להמשיך לעבוד עד לפנסיה. בשנה אחרונה יש הרבה עבודה בטלוויזיה החינוכית ועובדים עובדים. העובדים מוכנים לבצע את כל הפקה שתינתן באופן הכי טוב.

כמו כן, נציגי הוועד ציינו כי נכון להיות חסרים עובדים בטלוויזיה החינוכית. בשנים אחרונות הייתה פרישה מסיבית ובעקבות וועדות כאלה ואחרות עדיין לא קלטו עובדים חדשים. רוב עובדי הטלוויזיה החינוכית זכאים לפנסיה צוברת, עם זאת נשאר עוד בערך 30% מהעובדים הזכאים לפנסיה תקציבית.

מר לנדס שאל האם יש בטלוויזיה החינוכית עובדים שיסכימו לקבל הצעות פרישה משופרות. בתשובה נציגי הוועד ביקשו להבהיר כי הם לא הופיעו בפני הוועדה על מנת לנהל משא ומתן, ולגופו של העניין וכי חברי הוועדה יכולים לקבל נתון זה מהנהלת הטלוויזיה החינוכית.

מר לנדס שאל את דעתם של נציגי הוועד באשר לאפשרות לשלב את הטלוויזיה החינוכית במסגרת המשדר הציבורי. נציגי הוועד סברו כי אין להם מנדט להביע דעה, עם זאת הם ביקשו להדגיש כי כל החלטה שתקבל דורשת את הסכמתם של העובדים.

דיון הוועדה:

מר לנדס עדכן את שאר חברי הוועדה מה הוא כיוון ההמלצות המתגבשות של וועדת המשנה.

באשר לשאלה האם יש לאחד את הטלוויזיה החינוכית עם המשדר הציבורי מר שם טוב היה בדעה כי יש לאחד את שני הערוצים הציבוריים תחת אחריות אחת ומטרייה ציבורית אחת, היות ומדובר בשידור ציבורי. עם זאת, לדעתו חייב להיות לערוץ הילדים והנוער מנהל נפרד, תקציב צבוע נפרד והנהלה ציבורית ייחודית. כמו כן, מר שם טוב ציין כי בעולם, בניגוד לדעתו, ישנה נטייה לא לאחד, מדובר בתחומי התמחות שונים והנטייה היא לפצל ולא לאחד.

מר שלונסקי ומר טוב חזרו והדגישו כי בכל מסגרת של איחוד שני הערוצים יש לדאוג לכך שכל עובדי הטלוויזיה החינוכית שלא יקלטו במערכת החדשה יפוצו ויקבלו את כל התנאים שיינתנו לעובדי רשות השידור.

בנוסף הן מר שלונסקי והן מר שם טוב היו בדעה כי אסור לאחד את הטלוויזיה החינוכית עם רשות השידור כל עוד רשות השידור לא תבריא, לדעתם על חינוכית להמשיך לפעול בנפרד עד להבראתה המלאה של רשות השידור.

מר רגב היה בדעה לפיה הדרך הנכונה היא להקים גוף אחד חדש שמראש מאחד את כלל השידור הציבורי, במקום לעשות זאת בשני שלבים.

המשך דיון התקיים בלא נוכחותם של חברי וועדת המשנה (מר שלונסקי, מר שם טוב וגב' נבון)

חלק ה': נציגי "קול ישראל": ערן סיקורל - כתב חדשות החוץ של קול ישראל, איציק יושע - איש fm 88, קרן נויבך - עיתונאית, מגישת תוכניות ברשת ב', גדי בן יצחק - רכז שידורים בכיר, יואב קרקובסקי - כתב פוליטי

מר קרקובסקי הציג את כל עובדי "קול ישראל" שהגיעו לשיבת הוועדה והסביר כי הנציגים הגיעו בעיקר לשמוע. לדבריו, הימים הם ימים סוערים ברשות השידור וכולם מקווים לשינוי רדיקלי, העובדים חשים שצריך שינוי רדיקאלי. מדובר בקבוצת העובדים איכותית ומאוחדת שדואגת לעתיד הרשות. כמו כן, הפרסום על איחוד בין רשות השידור לטלוויזיה החינוכית יצר סערה ונכון להיום יש כאלה שבעד ויש כאלה שחוששים למקומם ברשות.

גבי נויבך ציינה כי היא ברשות השידור החל משנת 1993, במהלך השנים היא עבדה בטלוויזיה ולאחר מכן ברדיו. כאשר היא עברה לרדיו (רשת ב' 88) היא מצאה שם, לדבריה, הרבה אנשים מקצועיים וטובים שרוצים לעבוד ולייצר שידור הציבורי (הכוונה בעיקר לרשת ב' ו-fm88) וזאת למרות הקשיים הרבים. באופן כללי, לדעתה, ברדיו הצליחו לשמור על נורמות עבודה סבירות. אנשים אלה, לדבריה של גבי נויבך, אמונים על שידור ציבורי, הם רוצים להמשיך לעשות שידור ציבורי חף מהשפעה פוליטית ואינטרסים כלכליים, שידור שלא רואה ברייטינג את תזות הכל. לדעתה, אנשי הרדיו מצליחים לייצר מוצר בו שיש תמהיל הנכון בין יצירת ערך מוסף לבין פניה לכמה שיותר קהלים. עובדי הרדיו רוצים לדעת מה מתכננים ולהיות חלק מזה. ברדיו כולם מבינים שצריך שינוי ושלרשות השידור כפי שהיא היום אין זכות קיום. וזאת גם בשל התרבות הארגונית שהשתרשה ברשות במהלך השנים וגם בשל הניהול הקלוקל.

מר קרקובסקי ציין כי כבר היום, לפני שיש המלצות, ברור מה תהיה התגובה בהנהלת רשות השידור ובתחום הטלוויזיה, הם יתנגדו. אנשי הרדיו לעומת זאת רוצים לשמוע, ייתכן ויהיו הגוף כמעט היחיד שיכול לתמוך בשינוי המתוכנן.

לדעתו של מר בן יצחק שידור ציבורי שלא יודע מה יקרה לו מחר "נמק", ההפסד הוא של הציבור, הידע הולך לאיבוד.

מר לנדס הבהיר כי מסקנות הוועדה טרם פורסמו ועדיין מתקיימים דיונים בוועדה, הדו"ח שיפרסם יכלול אותם. עם זאת, יצוין כי הרצון של חברי הוועדה הוא לייצר שידור ציבורי עם עובדים שמאפשרים להם לעבוד בכבוד. שידור ציבורי איכותי לטווח ארוך. תהליך אינו פשוט ויש הרבה דילמות.

תמונת המצב ברדיו וטלוויזיה

לפי עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה הרכב הרדיו הינו כלהלן: 8 תחנות. הידע הארגוני עדיין קיים, אבל הוא הולך לאיבוד. לדבריו של מר בן יצחק תחנה "כל המוזיקה" מעסיקה כיום 2 עובדים והיא על סף הקריסה, ב-fm 88 מועסקים 9 עובדים. עובדי הרדיו הם ברובם עובדים מקצועיים.

עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה ביקשו לדעת מה המתווה של חברי הוועדה לגבי הרדיו ולגבי כמות התחנות. מר לנדס השיב כי התפיסה המקובלת בקרב חברי הוועדה היא שהשידור הציבורי צריך לתת מענה מקום בו יש כשל שוק.

לעניין הפרסומות וקדימונים (promo). לדבריהם של עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה אפשר שיהיו פרסומות בשידור הציבורי, היות ומדובר במקור ההכנסה, אבל צריך גם שתהיה אכיפה של כללים רגולטוריים בנושא. כך למשל, הרגולציה בנושא זה קובעת כי מותר לשדר לא יותר מ-9 דקות בשעה עם זאת ההוראה לא נאכפת בפועל. צוין גם כי אין ברשות השידור מחלקת קדימונים.

לדבריהם של עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה ישנם טכנאים מעולים ברשות השידור, עם זאת הציוד מאוד ישן.

מצב בטלוויזיה חמור יותר, עם זאת, לדבריו של מר בן יצחק, המחלקה התייעודית עדיין טובה. כמו כן, לדעתו יש לזכור כי רשות השידור כבר 10 שנים בתקופה מעבר בה כורסמה פרנסה וזכויות של העובדים, גם התדמית של רשות השידור נפגע במהלך התקופה. לדעתו על וועדה לתת לזה את הדעת אחרת יהיה קשה להרוויח אימון הציבור.

הנהלה

עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה ציינו כי מזה תקופה הנהלת הרשות נוהגת למחוק בדיעבד את השעות הנוספות של העובדים. אך לדבריהם, זה התחיל ממחיקת שעות אבל לא הסתיים שם. כיום הנהלת הרשות גם מתערבת בתכנים, יש פגיעה בעיתונאים וסתימת פיות. לדבריהם של נציגי קול ישראל עיצומים של "קול ישראל" התחילו כאשר התחילו להתערב בעבודה העיתונאית של עיתונאי "קול ישראל".

לדבריו של מר בן יצחק, בשנה שעברה פרשו 70 עובדים מרשות השידור (תחום הרדיו) כתוצאה מכך כוח כוחות ההפקה הצטמצמו וזה פוגע באיכות השידור. לדוגמא ב-88 fm יש נכון להיום 9 עובדים כאשר שלושה מהם הם עובדי המשרד.

תקציב של 88 fm כמה אלפי שקלים ללא שכר הטכנאים.

בהקשר הזה, מר לנדס שאל כיצד ייתכן כי תקציב הכללי של הרדיו מגיע לכ-270 מיליון בשנה, הוא אף ציין כי לדעתו תקציב זה גבוה מידי. עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה הסבירו כי בתוך התקציב נכלל שכר הטכנאים, תקורות, מנהל ועוד. לדעתו של מר בן יצחק ניתן להוזיל משמעותית את התקורות.

עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה ציינו בנוסף כי בעיניהם מטריד האופן בו נבחרת ההנהלה, לדעתם, תמיד בסוף התחושה היא כי המינוי הוא בינוני. מר לנדס ציין כי חברי הוועדה השקיעו הרבה מאמץ כדי להבטיח שייבחר מנהל נכון, ראוי ושתהיה לו מוטיבציה להצטיין.

רפורמה

לעניין הרפורמה, עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה ציינו לפי תחושתם הרפורמה לא הייתה אידיאלית אבל הרבה תמכו. עם זאת לדעתם יש יותר מידי חוליים רשות השידור ולכן אין מנוס מהקמה של גוף חדש. החשש שלהם הוא תקופת הביניים עד שהגוף החדש יתחיל לפעול. לדבריהם, רשות השידור נמצאת בתקופה של קריסת מערכת, עובדים עוזבים וחדשים לא נכנסים. מערכת הרדיו גם היא על סף קריסה בגלל המצב הווקום בו שרויה הרשות מזה שנתיים.

בקשתם של עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה היא במידה ותברי הוועדה ימליצו על הקמתו של גוף שידור ציבורי חדש להמליץ גם על כך שהליך זה יתנהל במהירות האפשרית על מנת למזער פגיעה בעובדים.

לסיכום, עובדי "קול ישראל" שהופיעו בפני הוועדה ביקשו לשמור על הגרעין של אנשי המקצוע הטובים.

חלק ו': דיון הוועדה

רם עדכן כי גבי נויפלד והוא כבר התחילו, במסגרת תת-וועדה, לעבוד על הצעת החוק שתצורף לדו"ח סופי של הוועדה ותהיה חלק ממנו.

דירקטוריון:

מר לנדס הזכיר לחברי הוועדה כי הייתה החלטה למנות דירקטוריון בו 9 חברים בעלי מאפיינים עליהם הייתה הסכמה. ובעקבות המחשבה על החוק הוא מציע לשנות חלק מהקריטריונים.

להלן רשימת חברי דירקטוריון כפי שמוצע שייקבע בחוק:

- (1) יושב ראש המועצה בעל ניסיון משמעותי בניהול;
 - (2) נציג ציבור בעל ניסיון 5 שנים לפחות בתפקיד ניהולי בגוף שידור, עיתון או אתר אינטרנטי חדשותי;
 - (3) נציג ציבור בעל ניסיון בתחום העיתונות הכתובה או המשודרת או חדשותי אינטרנטי ובכלל כך בעריכת תוכן;
 - (4) שני נציגי ציבור בעל ניסיון בניהול כספים בגופים עם מחזור משמעותי;
 - (5) נציג ציבור בעל רקע וניסיון טכנולוגי בתחום בעל זיקה לפעילות המשדר הציבורי;
 - (6) נציג ציבור משפטן בעל ידע בתחום השידורים;
 - (7) נציג ציבור בעל ניסיון בתחום היצירה הקולנועית או הטלוויזיונית;
 - (8) נציג ציבור בעל ניסיון בתחום החינוך או בעל ניסיון בתחום השידורים לילדים ולנוער.
- כל חברי הוועדה הסכימו לשינויים המוצעים.

רגולטור

לעניין המבנה הרגולטורי, לדעתו של מר לנדס, מבין הרגולטורים הקיימים בתחום השידורים, אין זה נכון לקבוע כי מועצת רשות השנייה תהיה רגולטור של המשדר הציבורי. במקום זאת, מר לנדס הציע להגדיר כי הרשות להסדרה שידורים מסחריים (ברה"מ) היא זאת שתפקח על פעילותו של המשדר הציבורי, לכשתקום. הפיקוח יהיה בנושאים הטכניים כפי שחברי הוועדה הסכימו בישיבות הקודמות. עד להקמתה של ברה"מ לדעתו ניתן לתת סמכויות פיקוח לדירקטוריון של המשדר וזאת בין היתר כי מישוהו צריך לפקח כי הגוף ממלא את מכסות ההשקעה בתוכן שיוגדרו.

מר רגב התנגד להצעה על פיה דירקטוריון יפקח על הגוף. גבי גלוק הצטרפה לדעתו, היות ולפי דעתה, ביחס לנושאים שלגביהם סוכם שתהיה רגולציה, הדירקטוריון שרוי בניגוד עניינים.

מר אלוני הסכים עם דעתו של מר לנדס וסבר כי דירקטוריון הינו מנתה של הגוף ולכן בהחלט יהיה וכוחו למלא את מקומו של הרגולטור. הוא אף הביע התנגדות נחרצת לכך שרשות השנייה תהיה הרגולטור שיפקח על המשדר הציבורי בתקופת הביניים.

גבי נויפלד הזכירה כי יש חובות דיווח שניתן להחיל על הגוף, היא הציעה כי בנוסף לתוכניות העבודה ודוחות הכספיים, המשדר הציבורי יפרסם באתר האינטרנט גם נתונים באשר לעמידתו בחובות ההשקעה כאמור. כמו כן, לפי ההמלצה המתגבשת של הוועדה, במודל החדש עדיין יהיה השר הממונה, לכן הוא גם יכול להיות זה שיפקח על העמידה של הגוף בחובות ההשקעה. גבי נויפלד סברה כי ניתן לקבוע כי הרשות השנייה תקבל הדו"ח מהמשדר הציבורי ותעביר לשר הממונה עם המלצתה בנושא.

מר אלוני לא קיבל את ההמלצה והביע חשש כי לפי מודל המוצע ניתן לרשות השנייה אפשרות להתערב, הדבר אינו רצוי בעיניו.

הוחלט להשאיר את הנושא פתוח לעת עתה, הוועדה תנהל שוב דיון בנושא רגולטור בתקופת הביניים.

השקעה בתוכן

לעניין השקעה בתוכן, מר לנדס סבר כי יש לקבוע מכסות ברורות ומוגדרות בחקיקה ראשית, יש לנקוב לדעתו בסכומים מוגדרים מהתקציב של הגוף. יש להחליט מהו הסכום המדויק אותו יהיה על המשדר הציבורי להקצות לטובת כל ז'אנר. מר מרגלית ביקש להזכיר כי העלויות משתנות עם הזמן, הטכנולוגיה מתפתחת וההפקה נהיית יותר זולה מפעם, לכן אולי לא כדאי לקבוע סכומים בחקיקה ראשית. גבי נויפלד הציעה לקבוע שיעורים מתוך ההכנסה, או התקציב. גבי זיו סברה כי יש לקבוע אחוזים מוגדרים מתוך הוצאות התוכן, "מה שהולך למסך", ולא מהתקציב כולו.

פרסום

לעניין פרסומות, לדעתו של מר לנדס, ההצעה הטובה היא שתהיה חברת בת שתעסוק בפרסום עבור משדר הציבורי. גבי נויפלד הבהירה כי יש לקבוע זאת בחקיקה ראשית היות ומדובר בתאגיד סטטוטורי.

חברי הוועדה החליטו על חלוקת הפרקים לפי נושאים. פרקים ייכתבו בהתאם לעקרונות עליהם הוסכם בדיונים של הוועדה. כל פרק יישלח לאישורם של כלל חברי הוועדה:

1. המלצות – חברי הוועדה יקיימו ישיבה על מנת לנסח המלצות הוועדה;
2. ממשל תאגידי (מבנה ארגוני, בונוסים);
3. תוכן לרבות תהליך של בחירת התכנים וזכויות יוצרים;
4. חשיבות חדשות בשידור הציבורי ואיחוד;
5. טח"י;
6. פרק טכנולוגי;
7. יתרונות וחסרונות של סגירה פתיחה;
8. הכנסות רשות השידור ואגרת הטלוויזיה;
9. הערוץ בשפה הערבית;
10. תוכנית עסקית;
11. ארכיון השידור הציבורי;
12. חדשנות השידור הציבורי.

ב-23 לפברואר הוועדה תקיים ישיבה בה ינוסחו המלצות הוועדה.

מועד ההתכנסות: יום חמישי בעוד שבוע, בין השעות 18:00-14:00.

רשמה: יולי לסנובסקי

חתום: רם לנדס, יו"ר הוועדה

